

6. Odsetki wypłaca się we wszystkich placówkach sprzedaży bonów w ciężar rachunku Powszechnej Kasy Oszczędności.

§ 5. 1. Na żądanie posiadacza skarbowych bonów inwestycyjnych placówki sprzedaży wykupują je za gotówkę według ich wartości nominalnej w ciężar rachunku Powszechnej Kasy Oszczędności.

2. Przy wykupie bonów równocześnie z nominalną wartością bonów posiadacz otrzymuje nie pobrane odsetki za okres do końca kwartału poprzedzającego kwartał, w którym dokonuje się wykupu bonów.

§ 6. 1. Oddziały Powszechnej Kasy Oszczędności i spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe przyjmują do depozytu skarbowe bony inwestycyjne i obliczają wysokość premii należnej posiadaczom bonów w razie zwyżki cen materiałów budowlanych.

2. Przy składaniu bonów do depozytu posiadacz bonu wskazuje jego przeznaczenie oraz instytucję, na której rachunek oddział Powszechnej Kasy Oszczędności bądź spółdzielnia oszczędnościowo-pożyczkowa ma obowiązek dokonać przelewu równowartości nominalnej bonów oraz premii, o której mowa w ust. 1.

3. Przelew lub wypłata równowartości nominalnej bonów złożonych do depozytu może nastąpić na żądanie deponenta w terminie wcześniejszym od określonego w § 6 uchwały Rady Ministrów. W tym przypadku jednak deponent traci prawo do uzyskania premii.

§ 7. 1. Wypłata premii następuje przez oddziały Powszechnej Kasy Oszczędności i spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe w ciężar rachunku Powszechnej Kasy Oszczędności.

2. Jeżeli budowa domu mieszkalnego lub obiektu gospodarczego realizowana jest sposobem gospodarczym, przelew premii może nastąpić na rachunek deponenta we właściwym banku po uprzednim przedstawieniu dowodu zakupu materiałów budowlanych od jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 8. 1. Warunkiem wypłaty premii jest przedstawienie właściwemu oddziałowi Powszechnej Kasy Oszczędności bądź spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej zaświadczenia właściwego organu prezydium rady narodowej o rozpoczęciu budowy obiektu mieszkalnego lub gospodarczego, jak też uzasadnienia kosztów budowy obiektu.

2. W razie przeznaczenia równowartości bonów:

- 1) na wkład wstępny dla uzyskania pożyczki na budowę domu lub obiektu gospodarczego,
- 2) na wkład budowlano-mieszkaniowy na mieszkanie w zakładowym domu mieszkalnym lub
- 3) na wkład budowlano-mieszkaniowy do spółdzielni mieszkaniowej

— zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może być zastąpione stwierdzeniem właściwego banku, zakładu pracy bądź zarządu spółdzielni mieszkaniowej o przyznaniu pożyczki na budowę i rozpoczęciu budowy przez pożyczkobiorcę w przypadku wymienionym w pkt 1 lub o rozpoczęciu budowy obiektu mieszkalnego, w którym przeznaczono mieszkanie dla deponenta w przypadkach wymienionych w pkt 2 i 3.

3. Jeżeli posiadacz bonów po przelaniu należnej mu premii zrezygnuje z mieszkania w zakładowym domu mieszkalnym bądź w spółdzielni mieszkaniowej, instytucja zwracająca wkład budowlano-mieszkaniowy potrąca z niego równowartość premii i przelewa ją na rachunek Powszechnej Kasy Oszczędności.

§ 9. Szczegółowe przepisy dotyczące organizacji sprzedaży, obliczania premii, odprowadzania wpływów i rozliczania z tytułu sprzedaży skarbowych bonów inwestycyjnych jako też ich wykupu określi instrukcja Powszechnej Kasy Oszczędności, wydana w porozumieniu ze Związkiem Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

223

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 22 kwietnia 1959 r.

w sprawie obrotu materiałem siewnym.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do obrotu materiałem siewnym upoważnione są:

- 1) w zakresie materiału siewnego kwalifikowanego i handlowego:
 - a) przedsiębiorstwa podległe Centralnemu Zarządowi Hodowli Roślin i Nasiennictwa,
 - b) Centrala Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa — Przedsiębiorstwo Państwowe;
- 2) w zakresie materiału kwalifikowanego i handlowego nabywanego od instytucji wymienionych w pkt 1 oraz materiału handlowego roślin rolniczych z własnego skupu — spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”;
- 3) w ramach zaopatrzenia kontraktowanych przez siebie plantacji:
 - a) zakłady wytwórcze przemysłu ziemniaczanego podległe Zjednoczeniu Przemysłu Ziemniaczanego,
 - b) zakłady surowców zielarskich podległe Zjednoczeniu Przemysłu Zielarskiego,
 - c) przedsiębiorstwa podległe Zjednoczeniu Przemysłu Lniarskiego,

- d) cukrownie podległe Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego,
- e) spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”;
- f) suszarnie podległe Zjednoczeniu Przemysłu Koncentratów Spożywczych,
- g) olejarnie podległe Zjednoczeniu Przemysłu Olejarskiego,
- h) inne przedsiębiorstwa prowadzące kontraktację roślin, upoważnione każdorazowo przez Ministra Rolnictwa;
- 4) w zakresie nasion jęczmienia browarnego w ramach zaopatrzenia kontraktowanych przez siebie plantacji nasennych i przemysłowych — Zjednoczenia Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” podległe Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”;
- 5) w zakresie materiału siewnego kwalifikowanego i handlowego nabywanego od przedsiębiorstw podległych Centralnemu Zarządowi Hodowli Roślin i Nasiennictwa oraz od Centrali Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa — spółdzielnie ogrodnicze zrzeszone w Centrali Spółdzielni Ogrodniczych.

§ 2. 1. Poza przedsiębiorstwami wymienionymi w § 1 detaliczny obrót materiałem siewnym mogą prowadzić — na

zlecenie i pod nadzorem przedsiębiorstw wymienionych w § 1 pkt 1 — również inne przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze, a także przedsiębiorstwa prywatne.

2. Przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 zobowiązane są do pełnego pokrycia swego zapotrzebowania na materiał siewny w przedsiębiorstwach wymienionych w § 1 ust. 1.

§ 3. Przedmiotem obrotu może być materiał siewny o jakości odpowiadającej obowiązującym normom, co podlega

sprawdzeniu w trybie przepisów zarządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 15 lutego 1956 r. w sprawie sprawdzania wartości materiału siewnego i powoływania urzędowych prób biorców materiałów siewnych (Monitor Polski Nr 46, poz. 545).

§ 4. Kontrolę nad przestrzeganiem przepisów niniejszego zarządzenia sprawuje Inspekcja Nasienna.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

224

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 4 maja 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Komasówka” obszar lasu o powierzchni 21,44 ha w Leśnictwie Złoczew Nadleśnictwa Państwowego Złoczew, położony w gromadzie Złoczew, w powiecie sieradzkim województwa łódzkiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 6a według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1946—1955. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:10.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu liściastego na Wysoczyźnie Kaliskiej o charakterze pierwotnym z bogatym w gatunki runem leśnym i występującą jednostkowo jodłą na krańcowych stanowiskach jej zasięgu.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych,

wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów oraz z pozostawieniem karpiny w ziemi,

b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem zbioru nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu, dokonywanego za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części

d) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,

e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,

f) pozyskiwanie żywicy,

g) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamienia i innych kopalin,

h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

i) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,

j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu

k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi w tym celu przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociot

225

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 4 maja 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Królewska Sosna” obszar lasu o powierzchni 16,50 ha w Leśnictwie Zakręt Nadleśnictwa Państwowego Krutynia, położony w gromadzie Ukta, w powiecie mławowskim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 166b oraz 176c, według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1947—1956. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:25000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych w stanie nie zmienionym frag-

mentu naturalnego lasu sosnowego z domieszką innych gatunków i ze stanowiskami rzadko spotykanych roślin.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny,

b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem zbioru nasion na potrzeby odnowienia lasu, dokonywanego za zgodą i pod nadzorem konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,

d) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych gatunkami rodzimymi rezerwatu,